

Biblické úkoly

I. čtvrtletí 1957

O křesťanských ctnostech

BIBLICKÉ ÚKOLY

I. čtvrtletí 1957.

O křesťanských ctnostech.

O b s a h :

1. Dobrotivost a šlechetnost.
2. Věrnost a spolehlivost.
3. Mírnost a střízlivost.
4. Rozšafnost a dobročinnost.
5. Sebezapření a obětavost.
6. Čistota a mravnost.
7. Trpělivost a odpuštění.
8. Pokora a poníženost.
9. Oddanost a bohoslužba.
10. Úsilovnost a zručnost.
11. Dobrotivost a soucitnost.
12. Pravdivost a spravedlnost.
13. Nábožnost a záchrana duší.

Dobrota a Slechtnost.

Zlatý text: Matouš 5, 16.

Hlavní myšlenka: "Opravdová dobrota opravdová velikost".
EGW.

Nebeský příklad.

1. Jak posuzoval Ježíš věřícím na skutečný pramen dobroty?
Luk. 18, 18, 19.

Tento kníže oslovil Krista toliko "Mistře", neboť v něm nepoznal Syna Božího. Spasitel pravil: "Proč mne nazýváš dobrým? Jedině Bůh je dobrý. Pokládáš-li mne za dobrého, tedy mne přijmi jako Syna a zástupce Božího."

EGW.

2. Co je jádrem Boží dobroty? II. Mojš. 33, 19a; 34, 6, 7 I. Jan. 4, 8b.

Sobeotví nám brání, abychom spatřili Boha. Ziskuchtivá duše hledí na Boha ze svého stanoviska. Pokud jsme se nez bavili sobeotví, nemůžeme pochopiti Boha lásky. Jen nezištná, pokorná a věřící duše může poznat, že Bůh je milosrdný a milostivý, dlouhoshovívající a hojný v milosrdenství a pravdě. Boží pravda a svatost se zjevila v Kristu. Svatosti dosáhneme jen, přijmeme-li Krista.

EGW.

3. Jak zjevil Ježíš Boží povahu? Skt. ap. 10, 38.

4. Na jakou službu světového významu pomazal Otec Pána Ježíše?
Luk. 4, 18, 19.

Výsledky dobrotivosti.

5. Jaký je stav neobráceného, tělesného člověka? Zalm 14, 2, 3.

Máme patřiti na Krista. Přemýšlíme-li o jeho čistotě a bezhříšnosti, poznáváme podstatu svých vlastních slabostí a ohyb.

EGW.

6. Čím přispívá dobrota Boží ke spasení člověka? Řím. 2, 4.

Bůh vyzývá každého ku pokání. Připraví-li Duch sv. půdu lidského srdce, může se člověk obrátiti. Spasitel k sobě stále přitahuje duše, je však zapotřebí tomuto vlivu se podvolit a naše srdce bude obměkčeno.

EGW.

7. Jak máme toužiti po tom, abychom byli naplněni Boží dobrotivostí?

Tím, že přemýšlíme o Boží dobrotě a milosrdenství, lépe pochopíme pravdu Boží, zatoužíme po Jeho svatosti a čistotě srdce a budeme naplněni vznešenějšími myšlenkami.

EGW.

8. S kterými druhy ovoce Ducha je dobrota spojena?

Gal. 5,22.23.

Ti, kteří jsou znovuzrozeni v Kristu, přinášejí ovoce Ducha. Lidé pyšní a sebevědomí se stanou pokornými a mírnými. Nestřídí střídými. Odloží marné zvyky a způsoby světa.

Boží myšlení o Jeho dítkách.

9. Jak vznešená je životní úroveň křesťana?

I. Petr. 1, 15.16.

Mat. 5, 48. Efez. 4.13.

Boží myšlení o jeho dítkách převyšuje všelikou lidskou mysl. Býti podoben Kristu je ideálem pravého křesťana.

10. Jak dalekosáhlý je vliv zbožného života?

Mat. 5,16.

I. Petr. 2,12.

11. Jak popisuje ap. Pavel ty, kteří očekávají na příchod Páně?

Titus 2, 11-14.

Mnozí se bojí očištění! Neuskuteční ve svém životě pravdu a nechtějí býti divnými v očích tohoto světa. Právě toto spojení s hříšným světem tlumí chápavost lidu Božího, jeho oduševnělost, čistotu a snažnost. Satan stále dává znát svoji moc, aby uspal jejich svědomí a zbořil hradbu mezi nimi a světem.

EGW.

Síla pro vyšší život. Odměna.

12. Jaký vznešený cíl nám ukazuje apoštol ve své epištole k Židům?

Žid. 13, 20.21.

Svatost života není pocit nebo vytržení mysli, ale spočívá v podrobování naší vůle vůli Boží. Působí, že žijeme podle slova Božího a plníme vůli nebeského Otce. Pak máme stejnou důvěru v Pána, v čase dobrém i zlém.

EGW.

13. Jaká odměna je zaslíbena těm, kteří dosáhnou úrovně křesťanského života?

Mat. 25, 21.

Sám Ježíš položí koruny slávy na hlavy vítězů. Pro každého je připravena koruna a na ní jméno nové a nápis "Svatost Hospodinu". Svaté město je připraveno pro zástup vykoupených. Ježíš otevře brány z perel a vejde lid, ostříhájíčí všelikou pravdu. Spatří ráj Boží. Adámův domov z doby jeho věrnosti. Potom bude znít nejsladší hlas, jaký zaslechlo kdy lidské ucho: "Vaše bojování je u konce. Pojďte požehnání Otce mého a dědičně vládněte královstvím Vám připraveným od ustanovení světa."

EGW.

2. úkol - 12. ledna 1957.

Věrnost a spolehlivost.

Zlatý text: Lukáš 16, 10.

Hlavní myšlenka: Úspěch není dílem náhody a osudu, nýbrž odměna víry, hluboké zásadovosti a vytrvalosti.

Věrnost - znak Boží povahy.

1. Jaké jsou důkazy o Boží věrnosti? Izai. 25, 1; I.Kor. 1, 9.

Proto si Biblii tak velice ceníme, že je v ní vyjádřena vůle Boží. Z Bible je nám zjevný účel stvoření člověka a cíl jeho života. Ze Slova Božího se naučíme lepšímu způsobu života pozemského a poznáme, jak si můžeme zabezpečit život věčný. EGW.

2. Jak ještě je popsána Boží věrnost? Pláč.Jerem. 3, 22.23.
I.Kor. 10, 13.

Bible nám představuje svatého, vznešeného Boha, který nežije v nečinnosti ani v soukromí, ale obklopují ho miliony svatých bytostí, které očekávají na to, aby vyplnily Jeho rozkaz. Skrze svého Ducha je všude přítomný. Prostřednictvím andělů a ducha svatého slouží nám - lidem. EGW.

3. Jak stálá je Boží věrnost? Zalm 119, 89.90.160; 2. Tim. 2.13.

Naše země neobíhá dráhu kolem slunce svou vlastní silou a nevydává poklad svého bohatství sama ze sebe. Bůh je v neustálé činnosti. On sám řídí naši planetu. EGW.

4. Jak ukázal Ježíš svým oddaným životem věrnost nebeským zásadám? Luk. 6, 12.

Jak zvítězil nad pokušením?	Mat. 4, 10.
Jak posvětil den sobotní?	Luk. 4, 16.
Jak se choval jako občan?	Marek 12, 17.

Máme se snažit, abychom spěli k vyšším nebeským zásadám a upřeli svůj zrak na věčnou odměnu a dokonalý vzor. EGW.

Věrní svědkové dávné doby.

5. Jak potvrzoval Samuel svou čest, když se loučil s Izraelem? Jak odpověděl lid? I. Sam. 12, 3.4.

Samuel nechtěl své chování ospravedlnit toliko před Izraelem. Právě před tím předkládal Izraeli zásady, které jsou závažné pro krále i pro lid. Přál si svým vlastním životním příkladem vryt do jejich srdce svá slova. Celý život měl jediný cíl: Sláva Boží a duchovní blahobyt Izraele. EGW.

6. Co předkládal Samuel lidu a proč se měli snažit věrně sloužit Bohu? I. Sam. 12, 24.
7. Co učinil Job, když byl ochuzen o své dítky a majetek? Job 1, 20-22.
8. Jaký příklad věrnosti dával Daniel? Dan. 6, 10.

Proč se Daniel modlil právě v době, kdy to bylo zakázáno? Raději se zřekl svého života, nežli naděje v pomoc Boží. Nepokoušel se utajiti své počínání. I když počítal s následky své věrnosti, přesto neváhal. Ani král, ani jeho rozkaz nemohli ho odrediti od věrné služby Králi králů. EGW.

9. Jaký příklad věrné služby podal Nehemiáš? Nehem. 6, 3.4.

Neslábne víra a věrnost toho, kdo kráčí stále kupředu. Ve všem poznává lásku Věčného a ví, že Bůh všechno obrátí k dobrému. Věrní služebníci Boží pracují odhodlaně, když upírají stále své zraky k trůnu milosti. EGW.

Věrnost v plnění každodenních povinností.

10. Jakou základní zásadu spatřujeme v práci a chování věrného člověka? Luk. 16, 10.

Je nesporným důkazem, že věrnost v malých povinnostech je dokladem způsobilosti k zodpovědnější práci. Důkazem, že Bůh nás může pověřiti vyššími úkoly je každý krok v našem životě, každý projev naší povahy a věrnost v maličkostech. EGW.

11. Jak máme plnit každodenní povinnosti? Kaz. 9, 12. Řím. 12, 11.

Často plnění těchto drobných povinností nás uschopní k zodpovědnější práci. Někdy se zhroutí naše plány jen proto, aby se v našem životě uskutečnila vůle Boží. EGW.

12. Co je zkušebním kamenem křesťanského šafářství? I. Kor. 4, 2.

Znalost Boží milosti, pravda Jeho Slova, náš čas, majetek, schopnosti a vliv, to jsou dary Boží, které máme použiti k Jeho oslavě a ku spasení našich bližních. Jestliže všechny tyto dary použije člověk ve svůj vlastní prospěch, uráží tím samotného Pána, protože dárci nevrací nic zpět. EGW.

Odměna věrnosti.

13. Jaké zaslíbení zní věrným služebníkům, kteří rozmnožili své dary? Mat. 25, 21.23.

Jsou-li naše schopnosti i nejmenší, máme je všechny použít. Nemá nás zajímat otázka, kolik darů jsme obdrželi, ale jak a k jakému účelu s nimi hospodaříme. Protože jsme s Kristem spolupracovali na této zemi, bude naší odměnou, že s ním budeme moci spolupůsobit ještě ve větší míře i na věčnosti.

14. Na jaké odměně budou mít podíl ti, kteří vytrvali až do konce? Gal. 6,9. Mat. 24,13. Zjev. 2, 10b.

3. úkol - 19. ledna 1957.

Střídmost a střízlivost.

Zlatý text: 1. Kor. 10, 31.

Hlavní myšlenka: Máme předkládat mužům i ženám skutečnost, aby své duchovní i tělesné schopnosti, jakožto dary Boží, uchovali v nejlepším stavu pro službu Bohu. EGW.

Napomenutí a povinnosti.

1. Čeho se mají varovat ti, kteří očekávají příchod Páně?
Luk. 21,34.

Ti, kteří zvěstují varovné poselství tomuto světu, poselství, které rozhoduje o osudu duše, mají sami prožívat tu pravdu, kterou jiným káží. Nechtějí být příkladem v jídle, pití, ve společnosti i v chování. EGW.

2. Jaké svaté svědomí má nás zdržovat od tělesných žádostí?
1.Kor.6,19.20.
3,16.17.

Kdyby ti, kteří se počítají za následovníky Kristovy, skutečně svatě žili na tomto světě, dali by své hmotné prostředky do obilnice Boží, místo aby je vydávali za zbytečné, ba škodlivé věci. Tehdy by křesťané projevovali příklady střídmosti, sebezapření a sebeobětování a stali by se světlem světa. Ti, kteří se úmyslně nechtějí seznámit s přírodními zákony, jež ovládají naše tělesné ústrojí a nevědomě je přestupují, přece hřeší proti Bohu. EGW.

3. Co je základem sebezapření? Jak to uskutečnil ap.Pavel?
1.Kor.9, 25-27.

Naši prarodiče ztratili ráj, protože holdovali svým choutkám (chuti). Jedinou nadějí k tomu, abychom získali opět ráj, je přesné brzdění našich chutí a vášní. Sebezapírající jídelníček a ovládnutí našich libostí uchovají naše duševní schopnosti a dají mravní sílu, Tak můžeme potom činit rozdíl mezi správným a nesprávným, mezi svatým a obecným.

4. Jaký cíl má nás nadchnout k střídmosti a sebezapření v každé naší práci? 1.Kor. 10,31; Kol. 3,23.

Naše pevné zásady jsou neocenitelné hodnoty. Jsou to nejcistší a nejslechetnější prameny, prameny vlivů. Necht' se naše duše takto vyptává: "Pane, jak bych ti mohl nejlépe sloužit a jak bych ctil Tvé jméno zde na zemi".
EGW.

5. K jakým společenským chybám vedla nestřídmost panovníků a těch, kteří sami vydávali zákony? 31, 45.

Zákonodárci necht' mají samy zákony v úctě, ať se cvičí v sebezapření. Je zapotřebí, aby vlastnili plnou tělesnou, duševní a mravní sílu a aby nezištně sloužili pravdě.

Danielův příklad. Hodování Balsazarovo.

6. Když byl Danielovi předkládán královský pokrm a nápoj, jak se rozhodl a co si předsevzal? S jakým úspěchem? Dan. 1, 8. 12. 15

Rodiče Danielovi a jeho druhů vychovávali své syny ve střídmosti. Poučili je v tom, že jsou dlužní a odpovědní Bohu za své schopnosti. Svě nadání neměli nikdy zanedbat. Tato výchova zachránila Daniele a jeho druhy od vlivu zkaženosti babylonského dvora. EGW.

7. Jakým zvláštním chováním zavinil Balsazar, že na něho přišel soud Boží? Dan. 5, 1-4.

Příklad krále velmi ovlivnil nezkracené výtržníky. Balsazar nepomyslel na to, že jeho modloslužbu a hodování sledovali nebeští svědkové, že neviditelný nebeský Strážný je přítomen a vidí tu bezbožnou, rouhající modloslužbu. EGW.

8. Jak rychle stihl soud krále? Dan. 5, 5, 30.

Jan Křtitel a Herodes Antipas.

9. Co zjevili proroci o Janu Křtiteli před jeho narozením? Luk. 1, 15.

V době Jana Křtitele byla honba po majetku, přepychu a okázalosti všeobecným zvykem. Tělesné rozkoše, přejídání a různé nemoci otupovaly duchovní chápavost a omezovaly vědomí hříchu. Jan byl poslán jako reformátor, aby káral hříchy a nepravosti své doby. Jeho prostý oděv a sebezapíravý život byly v souladu s jeho posláním. Ježíš chtěl upozornit na kontrast mezi oděvem Jana a oděvem, jaký nosili kněží a zákonníci. Proto Janovy rodiče poučil o střídmosti anděl, kterého Bůh poslal. EGW.

10. Jaký osud stihl Jana Křtitele, protože napomínal Herodesa? Mar. 6, 18. 21-27.

Králi byl omámen vínem. Opanovala jej vášeň a rozum byl svržen s trůnu. Viděl jen hodovní místnost, hodovníky, bohatě prostřený stůl a zářící víno a mladou dívku, tančící před ním. ...O jak často byl obětován život nevin-

ného pro nestřídmost těch, kteří měli být strážci spravedlnosti. Ten, kdo tísně opojný pohár ke svým rtům, činí se zodpovědným za všechnu nespravedlnost, které se může dopustit pod vlivem opojné síly.

Jediná bezpečná cesta - střídmost.

11. Jaké základní poučení dal Pavel Titovi ohledně chování některých členů církve? Tit. 2, 1-6.

12. Jakou odpovědnost neseme za naše chování a vliv? Řím. 14, 21.
Abak. 2, 15.

Nemůžeme se vymanit z naší odpovědnosti. Naše slova, skutky, chování, ba i výraz tváře rozšiřují náš vliv. Následky našich vlivů jsou nedostižitelné, a to buď k dobrému nebo ke zlému. EGW.

13. Jaké napomenutí jsme obdrželi ohledně naší řeči? Kol. 4, 6.
Mat. 5, 37.

Se rtů následovníka Kristova nemůže vycházet řeč mrzutá, lehké společenské žerty (nečisté), nebo výbuchy hněvu.
EGW.

Slovo Boží odsuzuje svádivé lichocení, odvrácení od pravdy, zveličování a oklamávání jak na poli pravdy, tak i v životě obchodním. EGW.

14. Jaká zásada může nás zachránit od nestřídmosti? Fil. 4, 5.
Kol. 3, 17.

4. úkol - 26. ledna 1957.

Rozšafnost a dobročinnost.

Zlatý text: Skut. 20, 35.

Hlavní myšlenka: Duchovní vzrůst úzce souvisí s křesťanskou střídmostí.

Právo Boží jako majitele - vlastníka.

1. Jak uznal Šalamoun, že od Boha pochází veškerý majetek a On že ho rozdává? 1. Paralip. 29, 11. 12.

Všechno co člověk obdrží ze štědré ruky Boží, je Páně. Všechno, čím nás Bůh obklopil je pro nás zkouškou, abychom pěstovali lásku vůči Němu a hlásali velikost Jeho milosrdenství. EGW

2. Co náleží Bohu ze všech zemských pokladů? Žalm 89, 12. Ag. 2, 9.

Bůh nám dal všechny dobroty země jako důkaz své lásky. Jeho jsou chudí, Jeho je i věc náboženství. Zlato a stříbro je Boží a kdyby chtěl, tak by je vysypal s nebe. Člověka udělal šafářem a svěřil mu hmotné statky, ale ne za účelem shromažďování, nýbrž proto, aby to užil pro dobro jiných. EGW.

3. Před jakým nebezpečím varuje bohaté? V.Mojž. 8, 11-18.

Bůh dal člověku možnost nashromáždit majetek ne proto, aby sloužil jeho libosti, nýbrž aby vrátil Pánu patřící díl. Majetek může přinést požehnání jen tehdy, když jej pokládáme za Boží vlastnictví, když jej vděčně přijímáme a vděčně vracíme zpět Dárci. EGW.

Boží požadavek o desátcích a obětech.

4. Kolikátý díl máme odevzdat z Božích darů? Mojž. 27, 30-32.

Všechno, co zadržíme z toho, na co si Bůh dělá nárok, jmenovitě desátky z našich příjmů, jsou poznamenány v nebeských knihách jako loupež. EGW.

5. Jaké zaslíbení zní pro ty, kteří jsou věrní v odevzdávání desátků? Mal. 3, 10-12.

Kdykoliv lid Boží v dějinách světa radostně a ochotně plnil Boží plán v dobročinnosti svými dary a obětmi, tehdy se splnila zaslíbení, že Pán jejich práci požehná vzhledem k jejich poslušnosti. Ale když loupili Boha v desátcích a obětech, tehdy musili pocítit, že loupili netoliko Boha, ale i sebe, neboť Bůh omezil svá požehnání s ohledem na to, jak oni omezili své oběti. EGW.

6. S jakým nadšením přinášeli své dary synové izraelští ne stavbu svatého stánku? 2.Mojž. 35, 29.

Plán Mojžíše, aby řídil sbírku na účel stavby svatého chrámu se ukázal prospěšným. Nebylo zapotřebí opakovat další výzvu. Nařídil velkou slavnost. Nepozval lid k tanci a hodování; přijal dary od lidu, od každého člověka, který by ze srdce dobrovolně dal. Lid daroval tak štědře a takové množství, že musel Mojžíš zastavit snášení darů, neboť mnohem více přinesli, než bylo zapotřebí. V těchto posledních darech očekává Bůh od svého lidu totéž. Každého koho Bůh obdařil prostředky, ať je to vdova nebo sirotek, neměl by zapomenout na Jeho požehnání. Zvláště ti, které Pán bohatě obdařil, nechtě dají Pánu co mu patří. Se sebeobětujícím nadšením nechtě přistupují před tvář Páně. EGW.

7. Jakého dárce miluje Pán? Jak varuje pyšného dárce?
2.Kor. 9, 7. Mat. 6, 1.

Odměna štědrému dárce.

8. Co jest vyjádřeno zákonem setby a žně? 2.Korint. 9, 6. Jan 12, 24.

Když rozsévač rozseje zrno, ono se rozmnoží. Když rozdáváme, rozmnožujeme tím svá požehnání. Zaslíbení Boží nás ujišťuje, že nám Bůh ve všem požehná, abychom mohli stále dávat. Zákon sebeoběti je zákonem sebezáchovy.
EGW.

9. Co je zaslíbeno těm, kteří ctí Boha nejlepšimi dary?
Přísl. 3,9-10.

V každé době od Adama až do doby naší, činil si Bůh nárok na vlastnictví člověka slovy: "Já jsem vlastníkem celého vesmíru, proto mi zasvěťte prvotiny a přineste díl věrnosti; dejte mi to co mi náleží, neboť tím uznáte moji vládu. Vy pak můžete požívatí dary mé štědrosti, neboť vám požehnám. EGW.

10. Jak odměňuje Bůh štědrého dárce? Luk. 6,38.
11. Co Pán zaslubuje štědrým dárcům, když i neobdrží ihned odměnu za dobročinnost? Kaz. 11,1.

Štědrost mezi věřícími.

12. Které vyjádření Ježíšovo citoval apoštol Pavel, když vyzval církve, aby pečovala o své chudé? Skut. 20,35.

Apoštol Pavel pracoval častokrát ve dne i v noci, a to nejen pro sebe, ale aby pomohl i jiným. Svůj výdělek rozdělil s Lukášem a pomáhal Timoteovi. Častokrát hladoval aby zmírnil bídu jiných.

13. Co nezakusí ve svém životě ten, kdo nepomáhal v bídě svému bratru? 1. Jan 3,17.
14. Jaké krásné zaslíbení obdrží ti, kteří se rozdělí o svůj statek? Přísl. 11,25. 19,17. 22,9.
15. Kdo nás uschopní ke všemu dobrému? II.Kor. 3,5.

5. úkol - 2. února 1957.

Sebezapření a obětavost.

Zlatý text: Mat. 16, 24.

Hlavní myšlenka: Odměna každého sebezapření a ukřižování svého Já je opravdové štěstí. EGW.

Bůh příkladem sebezapření.

1. Jak Bůh zjevil vysokost, širokost a hlubokost své obětavé lásky? 1. Jan 3. 16.

Ó jak je tato láska bezpříkladná! Je hodna nejhlubšího přemýšlení. Předivná láska Boží vůči světu, kterým nebyl milován! Tato myšlenka nás nutí k poslušnosti a naše chtění je ovlivněno vůlí Boží. EGW.

2. Jak Ježíš spolupracoval s Otcem v zájmu vykoupení člověka?

Jan 10, 15.

Jan 10, 17.18.30

Předkládám vám sebezapírající, pokorný a obětavý život našeho slavného Pána. Král nebes opustil nebeskou slávu proto, aby zachránil hříšného člověka. On sestoupil na tuto zem, aby trpěl poníženost, chudobu a opovržení. EGW.

3. Jak zvítězil Spasitel nad pokušením na poušti? Luk. 4, 1-4.

V tomto našem hříšném stavu nemůžeme ze své vlastní síly odporovat žádostem těla. Satan použije právě tyto naše slabosti, aby nás uvedl do pokušení. Kristus věděl, že nepřítel se přiblíží ke každému člověku, aby proti němu obrátil dědičné slabosti a chytil do léčky všechny, kteří nedoufají v Boží pomoc. Právě proto, že Pán nás již předešel touto cestou, vydobyl nám vítězství. EGW.

4. Co je dle slov Pána Ježíše známkou opravdového uřednictví?

Luk. 9, 23.

Evang. Lukáš připojil k našemu zlatému textu slovo "na každý den". Ano, následujte ho v tom, abyste zastali chudého a sirotka. Následujte jej v tom, abyste zapoměli na sebe, buďte sebezapírající a sebeobětující a číňte dobře jiným. Když někdo vás uráží, neurážejte jej. S láskou a se soucitem zacházejte se svými padlými bližními.

Příklady sebezapření.

5. Jak sebezapírající byl život Jana Křtitele? Mar. 1, 7. Jan 3, 30.

Do určité doby měl Jan Křtitel větší vliv na lid než jejich knížata, vládcové a kněží. Jan poznal, že později se zástupy od něho odvrátily a obrátily se k Pánu Ježíši. Kolem něho shromážděný zástup den ode dne ubýval. Jan vzhlížel ve víře na Spasitele a tím se vznesl na výšinu sebezapření. Nesnažil se, aby lid k sobě přitahoval, nýbrž aby jejich myšlenky usměrnil na vyšší úroveň, pokud nespočinou u Beránka Božího. EGW.

6. Jak dokonale se zřekl Pavel světských předností proto, aby poznal Krista? Filip. 3, 8.

7. Proč chválil apoštol Pavel Epafrodita? Filip. 2, 25-30.

Životní příklad Timoteův a Epafroditův byl v ostrém protikladu s oduševnělostí těch, o kterých se Pavel vyjádřil, že hledají toliko vlastní prospěch a nikoli Kristův. V. 21.

8. Co odpověděl Pán Ježíš na tvrzení Petrovo, že učedníci všechno obětovali pro evangelium? Mat. 19, 27-29.

Bůh nemůže přijmout rozdělené srdce, . Jestli v srdci je láska ke světu , nemůže tam být láska Boží. EGW.

Varování pro věřící.

9. K jakému odevzdání vyzývá Bůh věřící? 1.Petr. 2, 21-24.

Nelze dědit ušlechtilou a dokonalou povahu. Není to dílem náhody. Šlechtitou povahu můžeme v sobě vytvořiti osobním úsilím skrze zásluhu Krista a Jeho milosti, za cenu těžce vybojovaných bojů proti svému Já.

10. Proti jakým tělesným a duchovním pokušením máme bojovat?
Kolos. 3, 5.8.
1.Petr, 2,11.

11. Jaký příklad sebekázně podává apoštol Pavel? 1.Kor. 9,27.

Naší povinností jest uchovati duši i tělo ve zdraví proto, abychom žili dokonale pro dobro lidstva. Tím budeme sloužiti Bohu.

12. Jak žijí ti, kteří očekávají příchod Páně? Tit. 2, 11-13.

V těchto dnech Pán se svou pravdou ze světa vychvacuje a pro sebe očisťuje zvláštní lid. Máme opustit svou pýchu, nezdravou modu, koketování a touhu po slávě, jestli se chceme obnovit v poznání a přetvořit v jeho obraz. EGW.

13. Jak přirovnává Bůh sebezapření a nezištnou oddanost se svět-
skými zisky? Mar. 8, 34-37.

Zištnost znamená smrt. Ani jeden úd našeho těla nemůže zůstat živ, pokud by pracoval pouze sám pro sebe. Kdyby srdce nevhánělo životodárnou krev do ruky a hlavy, rychle by zaniklo. Jako prochází naším ústrojím krev, podobně prochází láska Boží každou částí našeho předivného těla. My jsme všichni údy jednoho těla a ti, kteří nechtějí míti účast ve spolupráci s ostatními, zahynou.

14. Jaké zaslíbení patří těm, kteří odumírají sobě a trpí pro Krista? 2.Tim. 2,11-12.

6. úkol - 9. února 1957.

Čistota a mravnost.

Zlatý text: Přísl. 4, 23.

Hlavní myšlenka: Nechť jsme si stále vědomi toho, že

Čisté myšlenky mají ušlechtilé a vznešené cíle. Správná myšlenka je jediným bezpečím naší duše. EGW.

Chraňme naši duši před zlým.

1. Co je pramenem čistého a mravného chování? Tit. 1,15.
Přísl. 15,26.
Mat. 15,19.

Bůh zná myšlenky našeho srdce. Dáme-li místo nečistým myšlenkám, nemusíme to vyjádřit slovem nebo činem; hřích jsme vykonali a přivolali jsme již na sebe osouzení. Dopustili jsme skvrnu na naši duši a pokušitel zvítězil. Životní zkušenosti jsou většinou ovocem našich myšlenek a skutků. EGW.

2. Co má zadržet věřícího od toho, aby se spojoval se zlým?
Abak. 1,13.
1. Mojž. 16,13.

Vědomí přítomnosti Boží je nejlepší záštitou proti pokušení a zároveň nás nabádá k čistému a spravedlivému životu.

3. Jaký je přirozený stav srdce člověka? Jerem. 17,9

Jako křesťané nejsme dost opravdoví v sebepoznání; proto není divu, když postupujeme tak pomalu v poznávání sama sebe. EGW.

4. Co nás může ochránit od nečistoty hříchu? Přísl. 4,23
Filip. 4,8

Proč se máme modlit? Žalm 51,12. Žalm 139,23.24.

Ponaučení z minulých dob.

5. Jak odpověděl Josef na svody v domě Putifara? 1. Mojž. 39,9b.

Láska a bázeň zachovaly Josefa v čistotě na dvoře Faraonově. Vůli Boží pokládal za svatou jak v blízkosti trůnu, tak v cele vězení. Josef všude žil dle toho co vyznával. To bylo tajemstvím jeho věrnosti.

6. Jak vyznal David svůj hřích a jaké klade Bůh požadavky na naše srdce? Žalm 51,9. Ž. 24,3.4.

7. Co je dle Šalamouna tajemstvím šťastného manželství a mateřství? Přísl. 31,10-12. Přísl. 20, 27-29.

8. Jaká rozhodnutí zachránila Rut v nové vlasti? Rut 1,16.

Nerozborná jednota rodiny.

9. Jak zdůraznil Ježíš svatost manželství? Mat. 19, 4-6.

Když manželé uznají a poslouchají zásady nebeské, tehdy jest manželství ku požehnání, chrání čistotu a štěstí člověka, vyhovuje společenským potřebám člověka a činí ušlechtilými jeho tělesné, duševní a mravní schopnosti. EGW.

10. Jak něžný poměr má být mezi mužem a ženou? Efez. 5,22.25
11. Jaké zaslíbení zní dítkám, které ctí rodiče? Efez.6, 1-3.
Přísl.20,11.
12. Jak může rodina uchovat šťastný soulad? Efez.6,4.Přísl.6,20.

Otcové a matky! Ať máte sebe více práce, shromažďujte rodinu kolem Božího oltáře! Proste, aby svatí andělé chránili Vaše domovy. Myslete na to, že vaše milé obklupuje pokušení. Životní cesta mladého i starého je protkána nebezpečím. Ti, kteří by chtěli žít životem trpělivým, láskyplným a šťastným, mají se více modlití.

Čistá pobožnost.

13. Co znamená čistá, neposkvrněná pobožnost? Jak. 1.,27.
14. Co jest zapotřebí k tomu, abychom uchovali čistotu srdce a mysli? Kolos. 3,5. Řím. 8,12-14.
15. Jak máme bdít nad naším křesťanským vlivem? 1.Tesal.5,22.

7. úkol - 16. února 1957.

Trpělivost a odpuštění.

Zlatý text: Kolos. 1,11.

Hlavní myšlenka: U věřícího křesťana je posvěcená něžnost a živá láska. Ony vylučují netrpělivost a hněv.EGW.

Kristus, trpělivý mučedník.

1. Jak zobrazil Izaiáš Krista jako trpělivého mučedníka?
Izai. 53,7
2. Kterými slovy potěšoval Ježíš své učedníky o jejich životních zkouškách? Jan 16, 33.
- Protivenství, nepřátelství, bolesti a trestání jsou Božími výchovnými prostředky pro věřící, aby byl oddělen kůkol od pšenice. EGW.
3. Jaká povzbuzující slova k nám promlouvají, abychom trpělivě následovali příklad Ježíše? Řím. 15,5. Kolos. 1, 10-11.
4. Jak chce ap.Pavel, abychom přijímali a rozuměli jeho radám?
Kor. 10,1.

Pavlova tichost a trpělivost v době dlouhého žalářování a jeho odvaha i věrnost byly výmluvným svědectvím, Jeho

oduševnělost, která se tak lišila od světského způsobu života svědčila o tom, že byl naplněn nadpřirozenou silou. EGW.

Škola sebekázně.

5. Proč se máme podle vůle Boží učití trpělivosti? Žid. 12,5-7
Řím. 5,3

Bůh má ve svém plánu vyzkoušení své dítky. Vede je tak jak by si přály ony samy, kdyby viděli hned na začátku zakončení slavného plánu.

6. Které zkušenosti učinily Mojžíše tichým a nezištným?
Žid.11,24.27.

Pod těžkou a po léta trvající prací v zemi Madianské vyspěla v Mojžíšovi pokora a tichost, které ho učinily způsobilým k tomu, aby nesl trpělivě nevěru, reptání, závist a hněv lidu, který měl být jeho spolupracovníkem. EGV.

7. Jaké svědectví vydal David uprostřed svých zkoušek? Žalm 40,2-4.
Koho nazývá šťastným? Žalm 94, 12.

8. Co řekl Job a co chtěl učiniti místo toho, aby si ztěžoval na své bolesti? Job 39, 36-37.

Cvičení trpělivosti.

9. Jak se může stát trpělivost činnou vlastností? I. Tesal. 5,14-15.

Trpělivost a odvaha mohou sklízet vítězství. EGW.

10. Která napomenutí Timoteovi se vztahují pro všechny věřící?
2. Tim. 2,24.25.

Ti kteří chodí ve světle, mají tiše a něžně zacházeti s bloudícími. Ať jsou způsobilí k učení a nechť je na nich patrna skutečnost, že žádali a obdrželi moudrost, od Boha. EGW.

11. Jak posvěcuje trpělivost, rozhovor a vliv? Titus, 3,2.
Přísl. 15,1.

Učiň všechno, co je ve tvé moci, abys smířil jiné bez obětování Tvých zásad. Když s Tebou lidé netrpělivě mluví, nikdy neodpovídej netrpělivým způsobem. Hněvivá slova jiných, která přijímáme s tichostí a trpělivostí rychle ztrácejí svůj účinek. EGW.

12. Jaký duchovní vliv působí trpělivé soužití mezi věřícími?
Řím. 12,16. Kol. 3,13.

Boží vůle je, aby bychom se milovali navzájem jako bratři, abychom byli soucitní a zdvořilí. Jeho vůle je, abychom vychovávali sami sebe. v lásce věřili souvěrcům a věřili tomu, že Kristus nás miluje.

13. Jak můžeme zachovati soulad ve sborě? Ef. 4, 2.3.
2. Tesal. 3, 5.

Jest Božím přáním, aby Jeho církev zde na této zemi zjevovala nebeský pořádek, řád i soulad. EGW.

14. Na co se máme rozpomínati vzhledem k blízkému příchodu Spasitele? Žid. 10, 35-37. Jak. 5, 7-8.

Nechť nám slouží za ponaučení naše trpké bolesti a nechť nás poučí v tom, abychom snažně splnili účel našeho povolání v Kristu Ježíši. EGW.

8. úkol - 23. února 1957.

Pokora a tichost.

Zlatý text: 1. Petr. 5, 5.

Hlavní myšlenka: Síla Božích dítek je pokora. Když samy cítí, že jsou slabé, tehdy jest Ježíš jejich silou a svatostí. Bůh pak požehná jejich práci. EGW.

Příklad Krista.

1. Jak popisuje Písmo Kristovo ponížení? Filip. 2, 6-8. Žid. 5, 8.

Celý vesmír užasl, že se měl Kristus pokořiti, aby vykoupil padlého člověka. Že Kristus opustí svou nebeskou slávu, aby vzal na sebe lidskou přirozenost, bylo tajemstvím, které toužil pochopiti bytostí jiných světů.

2. V jakém protikladu byla pýcha farizeů s Ježíšovou tichostí? Mat. 9, 10-12.

I když farizeové o sobě vysoce smýšleli, ve skutečnosti byli v horším stavu než celníci, jimiž opovrhovali. Celníci nebyli nábožní a spravedliví jen zdánlivě a proto pravda na ně více působila.

3. Jaký příklad pokorné služby zahanbil povýšenost učedníků? Jan 13, 4.5.15.

Učení Mistra.

4. Kdo jest podle slov Kristových pokládán za největšího v nebesích? Mat. 18, 2-4.

Kristus nevyučuje samospravedlivé, domýšlivé a svéhlavé. Jen tiché vodí v pravdě a vyučuje je cestě své. EGW.

5. Jak znázornil Ježíš domýšlivost farizeů? Mat. 23, 5.7.

Jednoduchými slovy ukázal sobeckou povýšenost, která se vždycky snaží získat moc a hodnost, pokrytecky se ponižuje. Srdce takového člověka je při tom plné zá-
visti.

6. Co je znakem opravdového bratrství? Mat. 23, 8-12.

Pokora a tichost má být v posledních dnech rozlišujícím znamením mezi lidem Božím a světem. Místo abychom jeden druhého předstihovali v postavení, snažme se být pokornými služebníky Krista.

7. Jakým podobenstvím vyzdvihl Ježíš moudré a pokorné chování?
Luk. 14, 7-11.

Ponaučení ze Starého Zákona.

8. Proč odložil Bůh svůj rozsudek nad domem Achabovým?
1.Král. 21, 27-29.

Bůh ví, zdali naše srdce po něm touží. Sebeslabší i velmi skrytá modlitba, vychází-li z upřímného srdce, Bůh na ni odpovídá skrze Ducha sv.

9. Jaké pokorné přání projevil Šalamoun, když ve snu byl Bohem vyzván? 1.Král. 3, 5-14.

Modlitba Šalomounova před oltářem Gabaon svědčí o pokoře a o přání ctít Boha. Šalamoun nikdy nebyl tak bohatý, ani tak moudrý, ani tak opravdově veliký, jako tehdy, když vyznával: " Já však jsem toliko dítě, ne-
umím vycházeti ani vcházeti. EGW"

10. Jak se zachránil Joziáš před neštěstím, které mělo přijít za hříchy Judských? 2. Paralip. 34, 26-28.

Výstraha z Nového Zákona.

11. Co bylo hlavní příčinou toho, že práce Pavlova byla korunována úspěchem? Filip. 4, 12. 1.Korint. 9, 19-23.

12. Jak napomínal ap. Pavel věřící k tomu, aby zachovali soulad v církvi? Filip. 2, 3-4.

Domyšlivost a sobecká touha jsou ty skály, na kterých mnozí uvázli, ba oslábly i celé sbory. Na nejvyšší místa se chtějí dostat neposvěcené osoby a ti, kteří nemají spojení s Bohem; ten, kdo stále hledí na Krista a vidí Jeho sebezapírající lásku a hlubokou poníženost, ten bude následovat Jeho příklad. EGW.

13. Jak nás nabádá Petr k opravdové pokoře? 1.Petr. 5, 5-6.

14. Co říká ap. Jakub o tom, že poslušný a pokorný život je milý před Bohem? Jakub 4, 6-10.

Oddanost a bohoslužba.

Zlatý text: Žid. 12, 28.

Hlavní myšlenka: Máme dbát všeho co je svaté a slouží ke cti Boží. EGW.

Boží svatá povaha.

1. Co vyjadřují první dvě přikázání? Mojž. 20, 3-6.

Oslovování a chvála patří jedině Hospodinu, který je věčný, má život sám v sobě a je pramenem všeho. EGW.

2. Která Boží vlastnost nás má nabádat k uctívání a oddanosti? 3. Mojž. 19, 2 3. Mojž. 20, 76. 1. Petr. 1, 15-16.

3. Kdo nám ukázal svatou Boží povahu? Mat. 11, 27; Jan 14, 9.

Kristus přišel na zem proto, aby nám zjevil povahu Otce. Přišel, aby nám v životě i v povaze zjevil vše, co má člověk vědět o Bohu. EGW.

4. Komu a kolik lidem zní výzva, aby oslavovali Boha pro velkou Jeho slávu? Žalm 148, 11-13.

Projevování cti.

5. Proč máme posvětit jméno Boží? Žalm 111, 9, 2. Mojž. 20, 7.

Toto jméno za svaté pokládají jak andělé nebeští, tak i obyvatelé neпадlých světů. Když se modlíme Posvět se jméno Tvé, tedy žádáme, aby toto jméno bylo zde na zemi posvěceno skrze nás.

6. Co činí sobotu tak svatou pro lid Boží? 2. Mojž. 20, 8-11. Ezech. 20, 19.20

Pro ty, kteří posvěcují svatý den Boží, je sobota znamením, že je Bůh uznal za svůj vyvolený lid. Dále je to důkazem toho, že Bůh při nich své sliby splní. Každý, kdo přijme znaky Boží vlády, podřídí se pod zákony nebeské. Připojí se k zlatému řetězu, jehož každý článek, nese Boží zaslíbení. EGW.

7. Proč je nutné svaté chování se v domě Božím? 2. Mojž. 25, 8 Izai. 56, 7. 3. Mojž. 19, 30.

Pro pokorné dívky Boží jest dům Boží na této zemi branou do nebes. Chvalozpěv a slova zde promluvená Božími služebníky jsou jim určenými prostředky, kterými má lid býti připraven pro Boží nebeské společenství. EGW.

Přítomnost Boží posvěcuje čas a místo.

8. K čemu vybízelo Jáкова vědomí, že Bůh je s ním?
1. Mojž.28, 16-19.

9. Na co poukázal ap. Pavel při své řeči na Areopágu Aténským mužům? Skut. 17, 24-27.

I když Bůh nebydlí v chrámech udělaných lidskou rukou, přece svou přítomností poctí shromáždění svého lidu. Zaslíbil svou přítomnost, když se dítky Boží sejdou, aby ho hledaly, své hříchy vyznávaly a jeden za druhého se modlili skrze svého sv. Ducha.

10. Jak odměnil Bůh věrnost Pavla a Síly ve Filipiském žaláři?
Skut. 16, 25.26.

Kristus byl s nimi a zář Jeho světla zapudila tmou.

11. Co učinil Daniel, když vyšel výnos, který nutil klaněti se modle? Daniel 6, 10.

Zkušeností Daniela jsou pozoruhodné. Odsoudili ho na smrt, protože nechtěl slevit ani puntík ze svých zásad, ani na rozkaz krále. To, že Danil denně třikrát klekal na svá kolena před otevřeným oknem u vědomí, že je sledován, pokládají někteří v naší době za fanatické. Daniel nepřipustil, aby mezi ním a Bohem stála pozemská moc. EGW.

Bohulibá pocta.

12. Co je základem moudrosti a rozumnosti? Přísl. 9, 10.

Zákon lidské mysli je nakloněn k přizpůsobování vnějším okolnostem. Když naši mysl zaměstnáme pouze všedními věcmi, tehdy se zeslabuje a omezuje naše duševní vnímání. Když s úctou uvažujeme o pravdách, které jsou nám v Bibli předkládány, tehdy se náš duch spojí s Duchem Nekonečného. EGW.

13. Jak se máme chovat podle Písma v domě Božím? Abak. 2, 20.
Kaz.5,1. Žalm 95,6

Boží nekonečná velikost a vědomí jeho přítomnosti nás vybízí k opravdové úctě. Dítky máme naučiti, aby čas a místo pobožnosti pokládaly za svaté, protože je tam přítomen Bůh. EGW.

14. Jaká slavnostní příležitost je Bohu milá? Kde ještě můžeme Boha oslavovati? Žalm 100, 4. Kolos. 3, 16. 1.Paral.16, 29.

Když se scházejí posvěcení věřící, nemluví o chybách jiných, nereptají a nestěžují si, ale obepíná je pouto milosrdenství a lásky. EGW.

15. Která rada apoštola Pavla se vztahuje také na naše dnešní shromáždění? Zid. 10,25. 12,28.

Nedomnívejte se, že můžete být křesťany, když žijete jen pro sebe. Naše zkušenosti mohou ovlivnit život jiných. EGW.

10. úkol - 9. března 1957.

Pilnost a rručnost.

Zlatý text: Kazatel 9, 12.

Hlavní myšlenka: Ti, kteří poznali, že práce šlechtí, budou pokládat i nejjednodušší práci za vznešenou a krásnou, vykonají ji s radostí, věrně a s úspěchem. EGW.

Výsledek poctivé práce.

1. Jaký osud určil Bůh pro lidstvo po Adamově neposlušnosti?
1. Mojž. 3, 19.

Těžká práce a strastiplný život jsou údělem člověka. Bůh tak určil člověku ze své lásky. Toto výchovné, zřízení jest nutné k tomu, aby byly cvičeny chutě a vášně k sebeovládání. Práce jest jedním z plánů Božích; jí chce Bůh člověka vytrhnouti ze zkaženosti hříchu.

2. V jakém požehnání bude mít podíl věrný pracovník? Žalm 128, 1.2.

Bylo to v plánu Božím, aby následkem unavující práce byla zmírněna bída, kterou si člověk zavínil pádem do hříchu. Soustředěná práce odráží útoky nepřítelů a zadrží proud zlosti. I když je práce spojena s únavou, přece je pramenem štěstí a ochranou proti pokušení. EGW.

3. Jak přirovnává Salamoun osud pracujících s osudem bohatého?
Kaz. 5, 12.

Ti, kteří stále pracují a vesele přistupují k vykonávání denní povinnosti, jsou nejšťastnějšími a nejzdravějšími lidmi. Po namáhavé práci je sladký odpočinek a sen. Pán věděl co člověka činí šťastným. Proto mu vyměřil práci.

4. Jaký rozdíl je mezi osudem člověka lenivého a pracovitého?
Přísl. 10, 4.

Ti, kteří jsou pilní a pracovití nejsou spokojeni toliko sami, ale značně přispívají ke štěstí druhých. Všeobecně uspořádané majetkové poměry mohou být dosaženy pouze pilnou a vytrvalou prací. EGW.

Kristův příklad a učení.

5. Čím se zaměstnával Ježíš před svým veřejným vystoupením?
Mat.13,55. Mar.6,3.

Ježíš je naším příkladem. On žil proto, aby oslavil našeho i svého Otce i uprostřed hluku všedních dnů. Uctíval ho a oslavil. Svě dílo začal tím, že pozvedl chudého řemeslníka, který si namáhavou prací vydělává svůj denní chléb. Stejně sloužil Bohu, když pracoval na hoblovacím stole, jako při konání divů uprostřed zástupů. EGW.

6. Jak učil Ježíš své učedníky správnému rozdělení práce a odpočinku? Marek 6, 31.

Soucitná slova Kristova i dnes podobně znějí k jeho pracovníkům, jako tehdy k učedníkům. Není rozumné, když stále přetížene pracujeme, i když je to práce pro duchovní dobro druhých. Pracovník má pečlivě šetřit svou sílu a když je unavený a vyčerpaný, ať si jde do ústraní odpočinout u nohou Ježíše.

7. Jakou soucitnou výzvu učinil Spasitel ke všem pracujícím?
Mat. 11, 28.

Těmito slovy se obrací Kristus ke každé duši. I když si toho nejsou někteří vědomi, všichni jsou unaveni a přetížení. Na všech spočinou takové tíhy, které může z nich toliko Kristus sejmouti. Zve nás, abychom všechny naše starosti vložili na něj, neb nás nosí na svém srdci.
EGW.

8. O co se máme snažit kromě našich povinností? Jan 6, 27.

V modlitbě se prosí netoliko o vezdejší chléb, ale i o duchovní chléb, který sytí duše k věčnému životu. Kristus nám předkládá nejen pokrm, nápoj a ošacení, ale to cennější, co stojí za námahu.

Příklad a rada Pavla.

9. Jak se zachoval ap. Pavel v práci Páně? 1.Kor. 4, 11. 12.

Před tím, než se stal Pavel učedníkem, zaujal vysoké postavení, nebyl odkázán na práci svých rukou, aby se, uživil. Avšak později, když obětoval všechn svůj majetek ve prospěch díla Božího, někdy se vrátil k svému řemeslu, aby zabezpečil své životní potřeby.

10. Na co poukázal ap. Pavel věřícím v Tesalonice? 2.Tesal. 3,10.11.

11. Jak a s jakými pohnutkami máme konat každou práci a každou službu?
Kol. 3, 22.23.

Skromné všední povinnosti našeho života konejme věrně, z té duše činme jako Pánu a ne lidem, praví apoštol.

12. Kterou radu, adresovanou Timoteovi si má vzít každý věřící k srdci?
2. Tim. 2, 15. Řím.12,11.

Nikdo neví co Bůh zamýšlí svou výchovou; budme však ujištěni, že nejvšednější věci, provedené poctivě a s láskou, jsou příjemné oku Božímu. Svědomitá pozornost i v malých věcech nás učiní spolupracovníky Božími a získá nám uznání toho, který o všem ví a všechno vidí.

Pilnost je doporučena.

13. Který rys povahy je nám ku prospěchu i ve světském poslání?
Přísl. 22, 29.
14. Jak máme vykonávat denní povinnosti vzhledem ke krátkosti života? Kazatel 9, 12; 12, 16.

I naše nejskromnější povinnosti pokládejme za svaté, neboť jsou součástí služby Bohu. Naše denní modlitba nechť zní: "Pane, pomoz, abych vykonal to nejlepší. Už mne dobrému. Dej vytrvalost a dobrou náladu. Pomoz, abych ve své práci uskutečnil láskyplnou službu Spasitelí. EGW.

11. úkol - 16. března 1957.

Dobrotivost a soucit.

Zlatý text: Luk. 6. 31.

Hlavní myšlenka: Ochota a zdvořilost jsou důležitou etností pro dobro křesťanů.

Boží dlouhoshovivající láska.

1. Který rys Boží povahy je důkazem toho, že svůj slib splní?
Izai. 54, 6-10.

Duha jest na dešťových kapkách zlomený sluneční paprsek a duha nad trůnem Božím je důkazem spojení Jeho milosti a spravedlnosti. EGW.

2. Co má učinit hříšník u vědomí Spasitelovy milosti a lásky?
Joel 2, 12-13.

Když vidíš hrůzu hříchu a svůj vlastní stav, nezoufej. Kristus přišel proto, aby hříšníka zachránil. Není třeba, abychom Boha usmířili; předivná láska! Bůh sám se smířil s námi v Kristu Ježíši. Každé jeho zaslíbení a napomenutí je projev Jeho nevyslovitelné lásky.

3. Jaká změna je vidět v životě těch, kteří jsou poslušni Boží dobroty a lásky? Titus 3, 3-6.

Když jsme ještě byli plni zloby, nenáviděli jsme jeden druhého. Otec nebeský se nad námi smíloval. A když v nás již žije Jeho láska, tedy nás přetvoří v ochotné a něžné, a to nejen vůči těm, kteří nám jsou milí, ale i vůči zbloudilým a hříšným. Láska a dobrota působí dobrým dojmem i na hříšné, kteří ještě neuzavřeli navždy své srdce před lkáním Ducha Božího. Učinit dobře nevděčným a zlým, nic od nich neočekávajíc, to je znakem nebeské šlechtnosti.

Soucit a smilování Spasitele.

4. Jak milosrdní mají být následovníci Ježíše? Luk. 6, 35, 36.

Kristus přijal na sebe lidské tělo, stal se rovným s člověkem a právě tehdy ukázal nám svého Otce. Byl vždy milosrdný, soucitný a ohleduplný vůči druhým; tím nám zjevil povahu Boží. Stále byl ve službě Bohu a lidem.

5. Jaké jest Ježíšovo milosrdenství
a) vůči hladovému zástupu? Mat. 14, 14-16.
b) vůči dětem? Mat. 19, 14.
c) vůči Jeho nepřátelům? Luk. 22, 50-51.

Lidé se tlačili blíže k Ježíši a prosili, aby je Mistr požehnal. Slyšel jejich prosby a žádosti. V podobě láskyplné matky se sklonil k malým trpícím. Pro každého měl slova a pohled. Každého nemocného vyléčil. Němí mohli chavalorečit, slepí uzřeli tvář Spasitele a srdci trpících se ulevilo. EGW.

6. Které nařízení Spasitele předkládá vzájemnou pomoc za povinnost křesťana? Mat. 22, 39; Luk. 10, 27. 28.

Byla dána otázka: "Kdo je můj bližní?" Na tuto otázku Spasitel odpověděl v podobenství o milosrdném samaritánu, ve kterém nás učí, že jest naším bližním každý, kdo potřebuje naši pomoc a soucit.

Příklady ze Starého a Nového Zákona.

7. Jak ukázal Jonatan svého dobrého ducha vůči Davidovi?
1. Sam. 19, 1-6.

Jonatan, zákonitý dědic trůnu, věděl, že dle Božího určení musí odejít do ústraní. Stal se však svému soku Davidovi soucitným a nejvěrnějším přítelem a chránil jeho život s nasazením svého vlastního. Jméno Jonatanovo jest u vážnosti v nebesích a na zemi svědčí o tom, že dosud trvá noc nesobecké lásky.

8. Čemu nás učí prosba Pavla v zájmu Onezima? Jaký má býti poměr mezi pány a sluhy? Filemon 10, 16-17.

Pavel se stal svou dobrotou a soucitem dobrým prostředníkem v zájmu otroka. Křesťanství skýtá dobrý poměr mezi pánem a jeho sluhou, panovníkem a jeho poddaným, mezi služebníkem evangelia a zkaženým hříšníkem, který se očistil od hříchu v Kristu.

9. O jaké ctnosti má usilovat, kdo je Bohem vyvolen? Kol. 3, 12.13.

Každý nechť se ptá sám sebe: "Mám-li v sobě ovoce Ducha lásky? Dovedu-li dlouho trpět? Jsem-li ochotný? Schopnost, vzdělání a výmluvnost bez nebeských vlastností jsou prázdné jako zvon znějící a měď zvučící.

10. Jaké křesťanské zásady doporučil Pavel církvi prvokřesťanské?

Ríman. 12,10.

Efez. 4,32.

Ochotná zdvořilost vůči každému a snaha jednat s jinými tak jak bychom si přáli, aby bylo jednáno s námi, zamezily by polovinu strastí našeho života.

11. Jak dosáhneme v našem jednání úroveň bratrské lásky a milosrdenství? 2.Petr.1, 5-7.

Kristus spojil nebe se zemí. On jest žebříčkem, jeho základ vlivem Kristova lidství je silně zakořeněn v zemi a jeho nejvyšší stupeň je bratrství, které dosahuje trůn Boží. Cesta spasení jest, abychom putovali po stupních vzhůru, patříce na Krista, držíce se ho pokud nedosáhneme úroveň Kristovu.

12. Jak má mluvit upřímný křesťan? Přísl. 31, 26.

Slova potěšení a povzbuzení velmi pomáhají ke zmírnění těžkostí. Naši řeč má vždy usměrňovat zákon lásky. Trpělivost a nezištnost charakterisují slova a skutky znovuzrozeného člověka, neboť žije v Kristu nový život.

13. Která zásada shrnuje pravidla křesťanského chování vůči bližnímu? Mat. 7, 12.

Vědomí vlastní slabosti nechť nás přiměje pomoci trpícímu spolubližnímu. Nikdy nepomíjejme bez soucitu trpící duši, snažme se ji potěšit tím potěšením, kterým jsme i my od Boha potěšeni.

12. úkol - 23. března 1957.

Pravdivost a spravedlnost.

Zlatý text: Micheáš 6, 8.

Hlavní myšlenka: Spravedlnost září jako zlato uprostřed světského bezpráví. EGW.

Spravedlnost v Izraeli.

1. Na čem záviselo dědictví Izraele? 5. Mojž. 16,20.

Kdyby byl národ Izraelský zůstal věren svému poslání, stal by se na zemi mocným národem. Bůh by byl jejich ochráncem a vyvýšil by je mezi všemi národy. V Božím plánu bylo, aby lid Izraelský zjevil světu Boží povahu a lidstvo přivedl k Němu. EGW.

2. Na jakých zásadách stojí spravedlnost? 3.Mojž. 19,13,15.18.

Náboženství není pouze mrtvé dogma. Víra vyžaduje cvik, který posvětil život a ovlivňuje chování v rodině i ve světě.

Bůh nenávidí faleš a loupež.

3. Kdo první reptal na poušti a způsobil tak odpadnutí Izraele od víry? 4.Moj.11,4.

Tito vzbouřenci způsobili často nepokoj a nespokojenost v táboře, popudili lid k modloslužbě a k reptání proti Bohu.

4. Čemu se můžeme naučit z nezdaru Izraele? 2.Moj. 23, 2a. Žalm 1,1.

Když si zvolíme bohabojné přátele, budeme vedeni k spravedlnosti, k plnění našich povinností a k svatému životu. EGW.

5. Jaký byl Achánův hřích a jaký trest ho za to stihl?

Jozue 7, 20.25.

Smrtelný hřích, který přivedl Achana do záhuby měl svůj kořen v lakotě, jež je jedním z nejvšeobecnějších hříchů a je pokládán za nejlehčí. Zatím co jiné hříchy bývají odhaleny a potrestány, přestoupení desátého přikázání vyvolá nezřídka jen výtku. Za jeden babylonský plášť obětují mnozí své svědomí a naději na věčný život. Zástupy lidí prodávají svoji čest a schopnosti za měšec stříbrných peněz. EGW.

6. Jaká rychlá odplata stihla Ananiáše Zafiru? Skut. 5,1-10.

Bůh nenávidí přetvářku a faleš... Trest, který stihl tuto rodinu svědčí o tom, že Bůh vidí i hřích skrytý až na dně srdce a nenechá se oklamat. EGW.

Nespravedlnost rmoutí Boha.

7. Jak hledí Bůh na nespravedlivé jednání? Přísl. 11,1; 20,10.

Dítka Boží si mají být vědomy, že každé obchodní jednání je pro ně zkouškou, neboť jsou váženi na váze svatyně. Co je získáno falší a podvodem, přináší kletbu.

8. Jakou zprávu poslal Bůh skrze Jeremiáše proti bezpráví a útisku? Jer. 22,13.

Písmo svaté nesouhlasí s jednáním, které jednu třídu lidí obohacuje a druhou vykořisťuje. Slovo Boží nás učí, abychom v každém obchodním jednání se dovedli vžít do posta-

vení druhého a nehledalí toliko vlastní prospěch, nýbrž i prospěch svého bližního.

9. Co jest charakteristickým hříchem poslední doby? Jak. 5,1-6.

Bližský příchod Syna člověka na oblacích nebeských nesmí učinit věřícího netečným k vykonávání každodenních povinností. Očekavatelé Kristova příchodu nejsou líní, ale snaží se v každé práci. Své povinnosti nevykonávají bezmyšlenkovitě a nepoctivě, ale svědomitě, rychle a důkladně.

Životní zásady.

10. Jak popisuje Bůh způsob jednání spravedlivého člověka?
Ezech. 18,5.7-9.

Kdo jedná čestně se svým Bohem, ten jedná také spravedlivě se svými bližními, i kdyby to bylo v rozporu s jeho vlastními zájmy. Naše jednání je věrným důkazem našich zásad.

11. Podle kterého pravidla máme jednat s našimi bližními?
Přisl. 3, 27.

Bůh nás spojuje v jednotu rodiny a tento poměr máme mezi sebou pěstovat. Svým bližním jsme dlužní službu již nemůžeme zanedbat, abychom nehřešili vůči zákonům Božím. Když žijeme, pracujeme a myslíme jen na sebe stáváme se neužitečnými pro Boha. EGW.

12. Kterými slovy poukázal Ježíš na vyšší poslání křesťanů?
Mat. 5, 39-41.

13. Co učil Pavel o spravedlnosti a ohleduplnosti? Řím. 12,17;
13, 7.8.

Z díla Božího má být odstraněna všeliká nespravedlnost. Bůh si nepřejí, aby členové Jeho rodiny byli zbaveni svobody a práv. Bůh nesouhlasí s panovačností a ve své službě nemůže přijmout sobeckost a podvod. On každé takové jednání odsuzuje. EGW.

14. Jak mají věřící rozdělit svůj majetek? 2.Kor.8,13-15;
Jak. 2,15.16.

Snažte se, abyste byli bohatí v dobrých skutcích, buďte dobrosrdeční, sdílní, své poklady shromažďujte v nebesích jako základ lepšího budoucího života, abyste získali život věčný.

15. Jak popisuje prorok Micheáš plán Boží s člověkem? Mich. 6,8.

Každá duše má pokorně kráčet s Ježíšem. Náš drahý Spasitel, z něhož vyzařují paprsky pravdy na tento svět chce, abychom svoji naději neskládali "v knížatech aní synech lidských", kteří pomoci nemohou, ale ve všem spoléhali celem na Něho.
EGW.

Záchrana duší a horlivost.

Zlatý text: Lukáš 12,8.

Hlavní myšlenka: Obyvatelé vesmíru očekávají od následovníků Kristových, aby zářili jako hvězdy na tomto světě.

Pověření evangeliem - rozkaz Kristův.

1. Jak znělo pověření a rozkaz Kristův k učedníkům? Mat. 28,19.20.
Mar. 16,15. 17,10.

Úmyslem Božím bylo, aby nebeské bytosti se spojily ve zvěstování varovného poselství.

2. Jak horlivě následovali učedníci rozkazu Páně? Mar. 16,20

Učedníci se připravili na svou práci. Před letnicemi se shromáždili a odstranili všechna nedorozumění mezi sebou. Neprosili o požehnání toliko pro svoji osobu. Na zřeteli měli především spasení duší. Měli evangelium rozšířit až do nejvzdálenějších končin země a k tomu potřebovali onu sílu, kterou zaslíbil Kristus.

3. Jak zdůraznil Pán Ježíš svým následovníkům potřebu horlivé práce? Jan 4,35.

Nezanedbávejme před námi ležící pole působnosti, jako jsou velká města naší země... Osud těchto modloslužebných měst je v nebezpečí.

4. K čemu vyzývá Pán, o 11. hodině zahájející dělníky, v podobnosti o hospodáři? Mat. 20,6.7.

Bůh čekal dlouho, aby panoval v celém sboře duch služby a chce, aby každý pro Něho podle možnosti pracoval. Má se dostavit duchovní znovuzrození a probuzení... Na každého křesťana, který nese jméno Kristovo čeká práce. Kolik hlasů slavnostně a vážně vyzývá k plnění našich povinností! Naslouchej tomuto hlasu, nastup do práce, kdekoliv a na jakémkoliv poli.

Velké hnutí pod vedením Božím.

5. S jakým odhodláním a s jakou chutí byly stavěny Jeruzalémské zdi? Neh. 4,6. Neh. 4,17.18.

Stavba pokračovala kupředu vzdor tajným plánům nepřitele. Město bylo obklopeno ochrannou zdí za necelé dva měsíce po příchodu Nehemiášově a stavitelé kráčeli po zdech a mohli hleděti na poraženého nepřitele.

6. S jakým výsledkem se setkala Jonášovo poselství v Ninive? Jon. 3,5-10.

Jeho poselství nevyznělo naprázdno. Volání, které zaznívalo ulicemi bezbožného města, šlo od úst k ústům, až všichni obyvatelé uslyšeli tento zdrcující rozsudek. Duch Boží

vtiskl toto poselství do všech srdcí a způsobil, že se zástupy třásly nad svými hříchy a v hlubokém ponížení činily pokání. V každém městě, i když plném násilí a zločinnosti jsou mnozí, kteří se mohou stát Kristovými následovníky. EGW.

7. Jak přijaly poselství ženy samaritánky? Jan 4,39-41.

Jakmile našla samaritánka Spasitele, přivedla hned k Pánu více duší. V misijní práci se ukázala způsobilější než učedníci. Tito neviděli v Samaří dobré pracovní pole. Zaslouhou opovržených žen přišlo k Spasiteli celé město, aby Ho poslouchalo.

8. Jaké velké probuzení nastalo po Pavlově zvěstování v Efezu? Sk. 19,17-20.

Když Efezští spálili své kouzelné knihy, dokázali tím, že nenávidí to, v čem si dříve líbovali. Tím potvrdili své opravdové obrácení. Pán má drahé duše, které neskláněly svá kolena před Bálem, nebo mu sloužily ve své nevědomosti. Je zapotřebí, aby je osvětila pravda Boží, a poznaly Krista, který je cesta, pravda i život.

9. O kom a o čem máme svědčit jako svědkové Boží? Iz. 43,10. Luk. 12,8.

Když se v našem životě projeví přetvořující síla božské povahy, jsme svědkové Boží. Každý žije svým životem a zkušenosti ve své podstatě mohou být rozdílné od druhých. Bůh si přeje, abychom Ho svým životem oslavovali.

10. O čem mají svědčit naše zkušenosti, když chceme vlastnit Petrovu a Janovu povahu? Skut. 4,13.

Nebyli již obyčejní lidé neznající Písem... Už více nedoufali v pozemskou slávu. Srdcem i duší byli spojeni. Jejich myšlení opanoval Kristus. Jejich životním cílem bylo šíření Jeho království.

11. Které upozornění slouží v těchto posledních dnech jako dobrá rada Jeho svědkům? 2.Tim. 1,8.

Nutnost přípravy.

12. Které zkušenosti posílily Pavla v Boží práci? 2.Kor.6,4-10.

13. Co pokládal Petr za nutnou přípravu k práci v záchraňování duší? 1.Petr. 3,15.

Mnozí, kteří vyznávají, že věří v poselství pro poslední dobu nedovedou přesně odůvodnit svoji víru. Mnozí se dostali tak daleko, že ve svých myslích zabývají se malichernostmi a věčné zájmy považují za druhotné.

14. Jak zní zvláštní poselství pro naši dobu a jak je třeba jej zvěstovat? Zjev.14,6.

Poselství obsažené ve 14. kapitole Zjevení má projít celým světem. Je to duchovní chléb pro poslední dobu. Naše snahy, bdělost a horlivost at nikdy neochabují. Necht se obnovuje náš duchovní život z pramene, který protéká Božím městem. EGW.